

תלמודו בידו

דף כג עמוד ב

א [מה הפירוש "פורסין על שמע" ?

ב [מניין שאמירת דבר שבקדושה צריכה עשרה ?

ג [אלו דברים מלבד דבר שבקדושה נעשים דוקא בעשרה, ומדוע ?

ד [כמה אנשים צריך עבור פדיון קרקע או פדיון אדם ?

א [עשרה אנשים שכאו לבית הכנסת לאחר שקראו הציבור את שמע, אומר אחד קדיש וברכו, ואת הברכה ראשונה של קריאת שמע [מפני קדושה שבה (הר"ן)].

ב [שנאמר "ונקדשתי בתוך בני ישראל", ותוך היינו עשרה. שנאמר כאן "תוך", ולגבי עדת קורח נאמר "הבדלו מתוך העדה". ואף בפרשת המרגלים נאמר "עדה", והם היו עשרה [שהרי יהושע וכלב לא הצטרפו עמם]. מכאן שתוך היינו עשרה.

ג [מעמד ומושב: כשנשאו מת לקברו, עמדו וישבו שבע פעמים כדי לבכות את המת. ברכת אבלים: כשחזרו מהקבורה, אם יש שם עשרה מלבד האבלים, עומד אחד ברחוב העיר ואומר ברכה למנחמים, וברכה נפרדת לאבלים. תנחומי אבלים: אחר הקבורה עומדים בשורה לנחם את האבלים.

שבע ברכות לחתנים: צריכה עשרה, והחתן מן המנין. זימון: מוסיפים "נברך אלוקינו", שאין דרך ארץ להזכיר שם השם בפחות מעשרה.

ד [קרקע: המקדיש קרקע לבדק הבית ובא לפדותו, צריך עשרה אנשים לשום את שווי הקרקע, ואחד מהם יהיה כהן.

אדם: אמר "דמי עלי", ישומו אותו עשרה אנשים ואחד מהם כהן, כמה הוא שוה להיות נמכר כעבד. ואת דמי שווי ישלם להקדש.